Հոգւոյս մէջէն մերթ Աշունի
Կ'անցնի յանկարծ ուրուն տարտամ:

Գիշերն համբուն ես կ'երազեմ
Ցաւը կեանքի Աշուններուն,
Ու շամբուշ հովն՝ որ կը տանի
Դէպ ի տամուկ խորշեր նըսեմ[a]
Զորս տերեւի տեսիլն աղփուն
Որ օդին մէջ կը տատանի:

Եւ ցուրտ այգուն միշտ կը դիտեմ
Պարուտակը մըշուշներուն,
Զոր գիշերուան 1[1]անտես ձեռքեր
Թոյլ միջոցին մէջ են ձըգեր,
Վըհատութեան 1[1] պէս մոլորուն՝
Զոր 1[1]քաշած է սէրն հոգւոյն դէմ:

Բայց թափառի՛լ կ'ուզեմ ընդմիշտ,
Մառախուղին ու հովուն դէմ,
Ու դաշտերուն մէջ ամայի,
Ուր աչքն ահով միշտ կը նայի,
Դիտել՝ տժգոյն ու դալկադէմ
Բարձունքներուն 1[1] տամուկն ու վիշտ:

Հոգիս հիմակ յափրանքն ունի
Սիրոյ խանդ ու հըրայրքներուն,
Ու ծաղկալից եղկ ջերմութեան
Վայելքէն վերջ բազմաբուրեան,
Կ'ուզէ մըշուշն այս օրօրուն,
Ու ցրտագին զովքն Աշունի:

20. ԳԱՐՈՒՆԸ Կ'ԱՊՐԵՑՆԷ

Կը թանձրանան
Տերեւներուն
Շեղջեր լըքուն,
Մինչ կը դառնան
Դեռ ծառերուն
Մէջ համօրէն 1[1]